

ZE NOEMEN ME
NEE SAM!
door NEE SAM!

Verteld aan
DREW DAYWALT
geïllustreerd door Mike Lowery en **NEE SAM!**
vertaald door Saar Breimer

DAG 1

LIEF DAGBOEK,

Het lijkt me een goed idee om me eerst even voor te stellen, aangezien dit de eerste keer is dat ik in dit dagboek schrijf.

Mijn naam is **NEE SAM!** en ik ben een mens.

Dit ben ik.

NEE SAM! is niet mijn echte naam trouwens. Dat is Grrrom-from-frommel. Maar omdat Mike, het naakte-ape-ding waar ik mee samenwoonde, die naam blijkbaar niet kon uitspreken, moest ik genoeg nemen met de naam die hij mij gaf: **NEE SAM!**

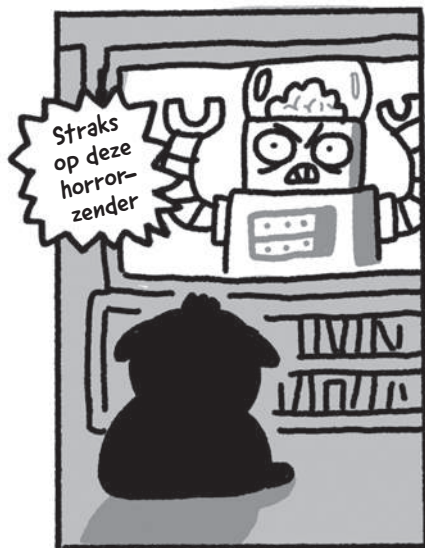

En dit is Mike.

Mike is 196 jaar oud, maar in naakte-apen-jaren is dat pas 28. Dénk ik. Dat moet je zelf even narekenen.

Mike was meestal niet thuis. Hij ging iedere ochtend vroeg weg en kwam 's avonds superlaat terug. Dus mijn dagen waren wel een beetje eenzaam, maar dat was niet erg. Hij liet tenminste de tv aan, dus ik kon in ieder geval het nieuws kijken.

Mike nam me nooit mee naar buiten en dat vond ik oké. Ik snapte het wel na het zien van het nieuws. De wereld is een gevaarlijke plek vol met piraten en monsters en killer-robots. Als hij 's avonds thuiskwam uit zijn werk, ging Mike onder de douche en daarna ging hij weer weg en keek ik nog meer nieuws.

Ik begon me wel af te vragen waarom Mike een mens zoals ik in huis wilde. Want weet je, al sinds het **BEGIN** der tijden hebben mensen en naakte-apen-dingen een stilzwijgende afspraak over waarom we samen leven en werken als een team. Mensen zoals ik zijn zeer geschikt om het huis te verdedigen. We hebben zo veel goede kwaliteiten.

Ongelukkige, onnozele naakte-apen-dingen daarentegen, hebben geen vacht om warm te blijven, geen klauwen of scherpe tanden, een matig reukvermogen, een slecht gehoor en maar twee benen om mee te rennen. Sneu eigenlijk. Het enige voordeel dat zij hebben en wij mensen niet, zijn...
Handen.

Met die handen zijn ze beter in drie zeer belangrijke dingen: aaien, achter oren kriebelen en het openmaken van blikjes eten.

Mike deed het prima op het gebied van blikjes eten openen, maar hij maakte zijn potentie op de onderdelen 'aaien en kriebelen' niet waar. En daar begreep ik helemaal niets van.

Maar goed, ik begreep wel meer niet van Mike. Op zijn verjaardag gaf ik hem bijvoorbeeld mijn

favoriete kauwspeeltje zodat hij er ook mee kon spelen.

Mike vond het geen leuk cadeau. Het was op dat moment dat ik besepte dat Mike en ik niet bij elkaar pasten. Dus ik liep weg.

En zo kwam ik in de gevangenis terecht.

Maar weet je? Gevangenispen zijn zo slecht nog niet. Niet in vergelijking met Mike in ieder geval. Hij rook altijd naar boosheid en frustratie en ik weet niet of je die twee dingen wel eens geroeken hebt, maar die stinken. Het lijkt op rotte vis gedipt in meurende mayonaise en hete saus.

Alle bewakers zijn naakte-ape-dingen. Ik heb geprobeerd te vragen wanneer ik hier weg mag, maar het lijkt alsof ze niet begrijpen wat ik zeg.

Ik denk dat ze dat zei om me gerust te stellen, maar de gedachte alleen al dat Mike hier zou komen om me mee terug naar huis te nemen bezorgde me koude rillingen. Dat zou het ergste zijn wat er kon gebeuren.

Net toen ik vanavond wilde gaan slapen, kwam een van de bewakers langs met een onheilspellende boodschap...

Haar woorden hielden me de hele nacht wakker. Ten eerste, wat is in hemelsnaam een *mopshondje*? En pikken? Ik heb genoeg tv gekeken om te weten wat dát betekent.

Dat betekent **NINJA-INSLUIPERS!**

DAG 2

LIEF DAGBOEK,

Vandaag kreeg ik bezoek van twee vreemden. In het begin was ik bang dat ze me zouden ‘pikken’, maar het werd vrij snel duidelijk dat dit geen ninja’s waren. In plaats daarvan waren het twee naakte-apen-dingen die Gijs en Emma heetten. Ze waren heel vriendelijk, maar ze roken naar stress en zorgen en zelfs naar schuldgevoel over iets. Waarover, dat weet ik echt niet. Mijn reukvermogen is goed, maar niet zó goed.

Ze bleven heel lang om me te aaien en te praten, maar ze praatten niet één keer tegen mij.

Nu ik erover nadenk, ze praatten alleen maar tegen elkaar, terwijl ze naar mij keken. Nogal ongemakkelijk!

‘Is hij niet schattig?’ zei Emma. ‘Ik denk dat Justin dit beestje geweldig zou vinden.’

‘Hij is zeker schattig,’ zei Gijs. ‘Maar ik vraag me af of hij zindelijk is.’

‘Justin heeft hoe dan ook een vriendje nodig. De verhuizing was niet makkelijk voor hem. En al die tijd dat wij op het lab zijn...’

Gijs knikte. ‘Laten we morgen terugkomen met Justin. Als ze een klik hebben, nemen we Frompie hier mee naar huis.’

Frompie? Die kende ik nog niet. Maar van mij mag hij me noemen hoe hij wil als hij me bevrijdt uit deze gevangenis en naar een nieuw huis brengt dat ik kan verdedigen.

Wat was die ‘klik’ waar Gijs het over had? Wilen ze dat ik ga klikken met die Justin? Wat een raar verzoek. Maar als ze klikken willen, zullen ze klikken krijgen.

Ik kan vast niet goed slapen vannacht, maar dat geeft niet. Ik moet toch oefenen met klikken.

www.uitgeverijdefontein.nl

Oorspronkelijke titel: *They call me NO SAM!*

Verschenen bij HarperCollins Children's Books, onderdeel van
HarperCollins Publishers

© 2024 Drew Daywalt

Voor deze uitgave:

© 2025 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling: Saar Breimer

Omslagafbeelding en illustraties: Mike Lowery

Omslagontwerp: Caren Limpens

Grafische verzorging: Bert Holtkamp

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke
en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan.

Bij de productie van het papieren boek van deze titel is
daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is
dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand,
of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij
elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige
andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming
van de uitgever. Tekst-datamining niet toegestaan.

ISBN 978 90 261 7544 2 (e-book 978 90 2617 807 8)

NUR 282, 283